

278 SERİ NO'LU TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ(*)

Belge türü	Tebliğ (Mülga)
Kanun	AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN
Tebliğ grubu	TAHSİLAT GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	27.10.1958
Sıra no	278

Karayolları Trafik Kanunu, Millî Korunma Kanunu, Orman Kanunu ve İspenciyari ve Tıbbî Müstahzarlar Kanunu gibi hususî kanunlara göre verilen para cezalarının tahsil şekli gösterilmediğinden, bazı C. Müddeiumumîliklerince 6183 sayılı Kanuna göre tahsili için vergi dairelerine bildirildiği, vergi dairelerince de bu kabil para cezalarının mezkûr kanun hükümleri dairesinde tahsilinde tereddüt edildiği Vekâlete intikal eden hadiselerden anlaşıldığından keyfiyetin tavzihine lüzum hasıl olmuştur.

Bilindiği üzere 6183 sayılı Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanunun birinci maddesinde «Devlete, Vilâyet Hususî İdarelerine ve Belediyelere ait vergi, resim, harç, ceza tahkik ve takiplerine ait muhakeme masrafı, vergi cezası, para cezası gibi aslî, gecikme zammı, faiz gibi fer'î âmme alacakları ve aynı idarelerin akitten, haksız fiil ve haksız iktisaptan doğanlar dışında kalan ve âmme hizmetleri tatbikatından mütevellit olan diğer alacakları ile; bunların takip masrafları hakkında bu kanun hükümleri tatbik olunur.

Türk Ceza Kanununun para cezalarının tahsil şekli ve hapse tahvili hakkındaki hükümleri mahfuzdur.» denilmektedir.

Kanunun mevzuunu tayin eden sözü edilen maddenin son fıkrası ile, Türk Ceza Kanununun para cezalarının tahsil şekli ve hapse tahvili hakkındaki hükümleri mahfuz tutulmuştur. Mahfuz tutulan bu hükümler Türk Ceza Kanununun âmme nev'inden olan ağır ve hafif para cezalarının tahsil ve infaz usulüne taallük eden 19 ve 24 üncü maddelerinde yer almıştır. Bu hükümlere göre bahis konusu para cezalarının hapse tahvili de mümkündür. Bundan başka, Türk Ceza Kanununun 10 uncu maddesi, aynı kanundaki hükümlerin, hususî ceza kanunlarının buna muhalif olmıyan mevaddı hakkında da tatbik edileceğini âmirdir. Binaenaleyh bu sarahata istinaden, aksine bir hüküm bulunmıyan ahvalde, hususî kanunlarına göre hükmedilen âmme nev'inden para cezalarının da Türk Ceza Kanununun 19 ve 24 üncü maddeleri gereğince tahsil ve infazı icap eder. Nitekim bu husus Temyiz Mahkemesi Üçüncü Ceza Dairesince ittihaz olunan 20/5/1958 tarih ve E. 1664 K. 8423 sayılı karar ile de teyit edilmiş ve bu hususta Adliye Vekâleti ile de mutabık kalınmıştır.

Binaenaleyh 6183 sayılı Kanunun birinci maddesinin son fıkrası hükmüne göre ve yukarıda izah edildiği şekilde Türk Ceza Kanununun 10 uncu maddesi delâletiyle hususî kanunlarında tahsil şekli gösterilmemiş âmme nev'inden para cezalarının tahsil usulü de Türk Ceza Kanununa göre olacağından Karayolları Trafik Kanunu, Millî Korunma Kanunu, Orman Kanunu ve İspenciyari ve Tıbbî Müstahzarlar Kanunu gibi, bünyelerinde hükmedilen para cezalarının tahsil şekli gösterilmemiş olan kanunlara göre verilen âmme nev'inden para cezalarının 6183 sayılı Kanuna göre takip ve tahsili mümkün değildir.

Bu itibarla,

1. Bahis konusu edilen kanunlara ve aleltkak hususî ceza kanunlarına göre verilen bu kabil âmme para cezalarından alâkalı makam ve mercilerce tahsili için vergi dairelerine bildirilmiş olanlardan tahsil edilmeyenlerin usulü dairesinde kayıtlardan çıkarılarak ilâmları ile birlikte C. Müddeiumumîliklerine devri,
2. Bu kabil para cezalarından, bundan sonra tahsili için vergi dairelerine bildirilenlerin de bu genel yazı hükmünden bahisle kabul edilmemesi,
3. 6183 sayılı Kanunun sadece hususî kanunlarında mezkûr kanuna göre tahsil edileceği tayin ve tasrih edilen para cezaları ile tazminat nevinden veya inzibatî mahiyette olan para cezalarına ve bir de âmme para cezalarından hapse tahvil suretiyle de tahsili mümkün olamıyan ceza artıklarına tatbiki,
4. Bu genel yazı hükmünün sür'atle alâkalılara tebliği ve gereğince muamele ifası.

rica olunur.

